

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συντατώμενον υπό του Υπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχόν ἐπὶ τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7. — Ἑξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός
καὶ εἰς προκληρωτέαι δι' ἔν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐ. Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,13
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτιστῆς

Περίοδος Β'. — Τόμ. 6^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Μαρτίου 1899

Ἔτος 21^{ον}. — Ἀριθ. 41

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια 106 σελ. 79)

Τῇ βοήθειά τῆς πυξίδος εὔρον τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος — πρὸς ἡνα το λ (σ θ η σ α ν, ὅπως λέγεται τοῦτο μὲ μίαν λέξιν, — καὶ ἐξέκινησαν. Πρῶτος ὁ Λεγκέν, μὲ τὸν πέλεκυν ἀνά χεῖρας, ἐπροχώρησεν ἀπορασιαστικῶς ὑπὸ τὰ δένδρα. Κάποτε ὑπῆρχε στενὴ ἀμμόθης λωρὴ μεταξὺ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς λόγμης· ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον οἱ θῆμνοι ἀνέκυπτον ἀμέσως ἐκ τοῦ ὕδατος, ὥστε δρόμος ἀνοικτὸς δὲν ἀφίνετο· καὶ εἰς μερικά μέρη ἢ βλάστησις ἦτο τόσο πυκνὴ καὶ τόσο ἀδιαπέραστος, ὥστε ἠναγκάζοντο νὰ λοξοδρομοῦν. Ὁ Λεγκέν εἶπε ὅτι ποῦς ἀνθρώπινος δὲν εἶχε πατήσῃ ἀκόμη τὴν ἐρημίαν ἐκείνην. Τὸ σκότος τοῖς ἐφάνη βαθὺ κατ' ἀρχάς, ὅταν ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ὄρους, τοῦ ζωηρῶς φωτισμένου, ἢ δὲ βροσερὰ ἐκείνη σιτὰ θὰ τοῖς ἐφαίνετο ἴσως εὐχάριστος, ἀν δὲν ἐπλήρου τὰς ψυχὰς τῶν αἰσθημάτων ἀνησυχίας καὶ φόβου.

Ποῦ ἐπήγαταν; Ποῦ θὰ τοὺς ἔφερον ὁ δρόμος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον μὲ τόσοι κόποι διήνοιγον ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μύθρου δάσους; Ἡ ἑλπίς, τὴν ὁποῖαν ἔτρεφον ὁ Γεράρδος καὶ ἡ Κοραλία, ἦτο ἀρὰ γε τὸσον βάσιμος, ὥστε νὰ δικαιολογῇ τὸ ριψοκίνδυνον διάβημα; Ὁ Λεγκέν ἦτο δυνατὸν νὰ διανύσασιν τὸ φοβερὸν διάστημα, τὸ ὁποῖον τοὺς ἐχώριζεν ἀπὸ τὸ τέρμα, πέντε ἀνθρώποι ἀπροστάτετοι· καὶ ἐστερημένοι τῶν πάντων; Καὶ ἀν ἐσώζοντο ἀπὸ τὰ θηρία, ἀπὸ τοὺς ὄφεις, ἀπὸ τοὺς κόπους, ἀπὸ τὰς στερήσεις, ἀπὸ τὰς ἀσθενείας, δὲν διέτρεχον τὸν κίνδυνον, τὸν ἐξ ὀλοῦν φοβερώτατον, νὰ πῆσουν εἰς χεῖρας ἀγρίων ἰσχυρανῶν;

Μὲ τὰς θλίβεράς ταύτας σκέψεις, τὰς ὁποίας ὁμοῦ δὲν ἀνε-

κοῖνον πρὸς ἀλλήλους, οἱ ναυαγοὶ ἐξηκολούθουν τὸν τραχὺν τῶν δρόμον. Καὶ ἀνὰ πᾶν βῆμα αἱ δυσχέρειαι ἠδύνανον. Τώρα ἠναγκάζοντο συχνὰ νανοίγουν δίοδον διὰ τοῦ πέλεκως καὶ διὰ τῆς μαχαίρας ἐν τῷ μέσῳ τῶν θύμων καὶ τῶν βάτων, φυτῶν τεραστίας ἀναπτύξεως, τὰ ὁποῖα συνεπλέκοντο πυκνότατα καὶ ἠμποροῦσαν νὰ κρύπτουν ἐπιφόβους ἐχθρούς, ὄφεις, λεοπαρδάλεις, ἢ ἀγριογάτους. Καὶ περὶ τῆς ἀντήχου ποικίλοι κρότοι μυστηριώδεις, οἱ ὁποῖοι ἐπροξένουν τρόμον εἰς τοὺς ταξιδιώτας: κρωμοὶ

πτηνῶν ἀποτόμως ἐκροβιζομένων· τριγμοὶ ἀπειραρίθμων ἐντόμων, κατὰ λεγεῶνας περιπταμένων εἰς τὸν ἄερα· κῶματα ὄξεια βατραχίων, καὶ ἐνίοτε μικροὶ μακροσμίνοι, ἰσχυρότεροι, φιδερώτεροι, ἀπαῖσιοι.

Ἡ ἀκτὴ ἦτο τώρα ἀνηφορική, καὶ τοῦτο καθίστα τὴν πορείαν τῶν ἀκόμη δυσχερετέραν. Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἔφθασαν εἰς μίαν ἐξ αἰθρῶν, δηλαδὴ εἰς μέρος τοῦ δάσους ἀδενδρον, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀρκετὰ ὑψηλότερον ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης. Ἐκεῖ ἐσταμάτησαν ἐκ συμφώνου ὄλοι, ἠύχαριστοῦ μὲν ὀλοῦ ἐξήρχοντο τέλος ἀπὸ τὴν πηγερὰν ἀτμοσφαιραν τοῦ δάσους.

— Ἐδῶ μπορεῖ κανένας νὰ ξεκουρασθῇ μιάσταλιὰ, εἶπεν ὁ Λεγκέν.

— Νὰ ξεκουρασθῇ μὴνάχα; ἀνέκραξεν ἡ Μαργαρόνα. Καὶ δὲν λέτε καλλίτερα νὰ ξαπλωθῆ; νὰ κοιμηθῆ; Τί, γὰρ Περιπλανωμένους Ἰουδαίους μᾶς ἐπῆρατε, κύριε Λεγκέν; Δὲν βλέπετε τί γὰρ ἔχουμε ὄλοι μας; Τὰ παιδιά μάλιστα δὲν μποροῦν πεῖν ἀνὰ τὸν πόδα τοῦ ἄνθρωπου. Ἄ, εἶνε ἀνάγκη νὰ ξεκουρασθῶμε, καὶ πολὺ μάλιστα!

— Ὅπως ἀγαπᾶτε, κυρία Μαργαρόνα! ἀπήνησεν ὁ ναύτης, ὁ ὁποῖος δὲν ἐννοοῦσε νὰ χαλάσῃ τὸ χαιτῆρι τῆς καλῆς ὑπηρεσίας. Μποροῦμε ἐξαιρέτα νὰ περᾶσωμε ἐδῶ τὴν νύκτα. Ἀλλὰ πρὶν πλαγιάσωμε, εἶμαι τῆς ἰδέας νὰ μαζέψωμε ξεράδια καὶ νανάψωμε τὴ φωτιά τοῦ ὄλοι· ἢ κυρία Κοραλία. Μάλιστα ἐδῶ, καθὼς εἶνε ἔτσι φηλά, θὰ γίνῃ σω-

* Ἀλλὰ τὸ σῶμα τοῦ θηρίου, τὸ χονδρὸν ὡς ἡράκλειος βραχίων, περιετυλίχθη ἀμέσως περὶ τὸν πόδα τοῦ παιδίου. » (Σελ. 86, στίχ. α'.)

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΡΟΓΗΡΟΥ

(Συνέχεια: βλ. σελ. 71)

Άμεσως ο αρχηγός, ακολουθούμενος υπό των Πεζοναυτών και άλλων στρατιωτών με φώτα, ώρμησεν εις την κλίμακα και μετ' όλιγον έφθασεν εις τώ δωμάτιον των γάλλων ευγενών, όπου εφρέθη ένώπιον έκπληκτικού θεάματος :

μεν. "Ας υπάγωμεν εις τώ κρεβάτια μας" θά ξεκινήσωμεν πολύ πρωί, και πρέπει νάνακνήσωμεν τόν άπωλεσθέντα ύπνον. Σεις, κύριε Ραμιρέζ, νά υπάγετε εις τώ δωμάτιόν σας' άλλα πρós Θεού, προσέχετε νά μήν κάρτετε πάλιν λάθος εις τόν αριθμόν !

— Τι θέλεις νά 'πής ; ήρώτησεν ο Ιππότης. — Θέλω νά 'πώ, απήντησεν ο Πεζοναύτης, πώς όμα φθάσωμε 'ς τώ Κάδιξ, εκεί δά είνε που πρέπει νά δέσουμε τής μούσες και νάνοιξουμε τώ φλέσι για τήν τρικυμία !

Ο Ραμιρέζ, γονυπετής, κατεγίνετο νά γρονθοκοπή άνηλεώς έν προσκεφάλαιον, έκλαμβάνων αυτό ως έχθρόν· ο δέ Παλουάζος...

μέν Ραμιρέζ, γονυπετής, κατεγίνετο νά γρονθοκοπή άνηλεώς έν προσκεφάλαιον, έκλαμβάνων αυτό ως έχθρόν· ο δέ Παλουάζος, εξηπλωμένος όλωςδιόλου επί τού πατώματος, δέν έπαυε νά λακτίζει με πέσμα ήμίονου κλαίειν πολυθρόναν. Και ήσαν και οι δύο παράφοροι, έξω φρενών, άναίσθητοι πρós τώ περί αυτούς, ούτε βλέποντες πλέον, ούτε ακούοντες, ούτε γνωρίζοντες τί τους γίνεται. Μ' όλα ταύτα κατώρθωσεν νά τους καθησυχάσουν και μετά τας αναγκάιας εξήγησεις, νά τους συμφιλιώσουν, πρós μεγάλην φαιδρότητα των θεατών τής κωμικής σκηνης, οι όποιοι δέν ήμπορουν νά κρατήσουν τούς γέλωτας, βλέποντες τώ ήλλοιωμένα και κίπως έντροπιασμένα πρόσωπα των αίτιών του πανικού.

—διότι δέν είχαν κοιμηθή και πολύ, — άλλ' από τούς γρόνθους, με τούς οποίους άφειδώς είχε φιλοδορήσει και τούς δύο ο χονδρός εκείνος έμπορος. Εξηκολούθησεν τώ ταξείδιόν των και το ετελείωσεν, εύτυχώς χωρίς άλλας αξιομνημονεύτους περιπετειάς. Ούτω, μετά πολλας ήμέρας και μετά πολλούς σταθμούς, έφθασαν εξηνετημένοι εις τώ Κάδιξ, άφ' ου δίστασαν κατά μήκος, από βορρά πρós νότον, όλόκληρον τήν Ισπανίαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Τήν 24 Μαΐου 1810, ο Ιππότης Σαιν Ροκαντέν και ο Επισκοπικός Επίτροπος Παλουάζος, συνοδευόμενοι πάντοτε υπό των δύο καλών Πεζοναυτών, έφθασαν πρós τού γαλλικού στρατοπέδου.

— Τίς εί ! — Κύριε, απήντησεν ευγενέστατα ο Σαιν Ροκαντέν' έρχόμεθα. . . — Σιωπή, παρακαλώ ! δέχομεν απότομος ο Παπαφίγκος. Και άμεσως, δι' ισχυράς φωνής, ανέκραξε : — Γαλλία ! Πεζοναύται τής Αυτοκρατορικής Φρουράς ! — Ορίστε ελεύθερα, απήντησεν ο στρατιώτης.

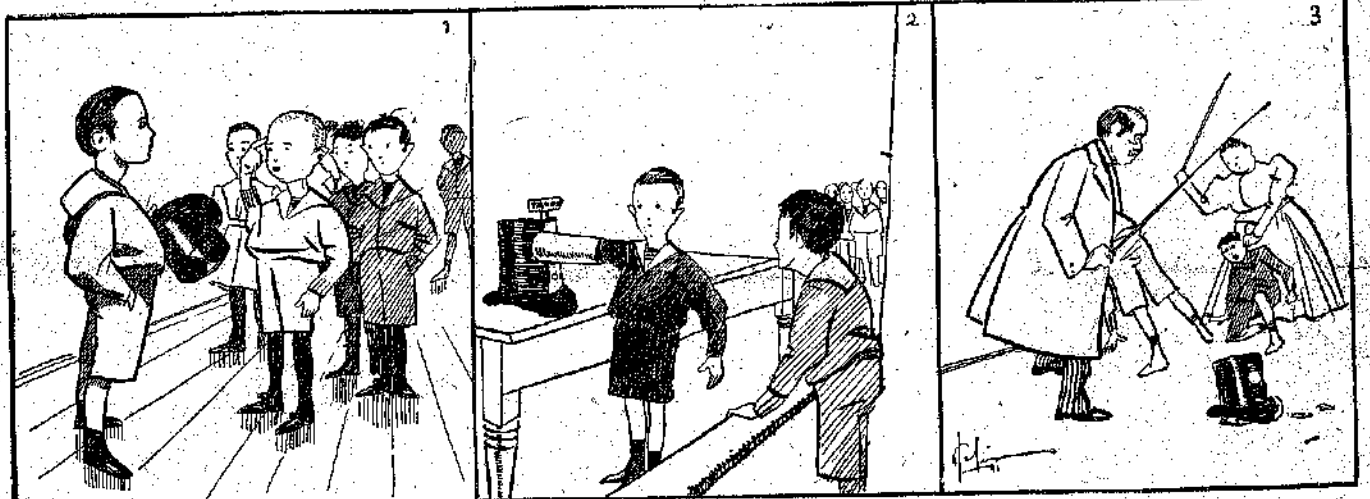
Είς λοχίας και τέσσαρες στρατιώται ήλθον εις προϋπάντησίν των με τήν λόγχην έφ' όκλου. Ο Παπαφίγκος και ο Λαδουρέκος επέδειξαν τώ «φύλλον πορείας» των, και ο ύπαξιωματικός ώδήγησε τόν μικρόν δμίλον εις τώ έπιτελείον του στρατάρχου Βίκτωρος, αρχηγού του στρατού τής πολιορκίας. — Κύριε, είπεν ο Ιππότης Σαιν Ροκαντέν πρós τόν ύπασιστην τής ύπηρεσίας, επεθύμουν νά διηλέσωμαι πρós τόν Στρατάρχη διά σπουδαιοτάτην υπόθεσιν, ή όποια δέν επιδέχεται καμμίαν άναβολήν. — Λάβετε τήν καλωσύνην, κύριε, νά με περιμείνετε όλίγον, απήντησεν ο αξιοματικός, φέρων τήν χείρα πρós τώ κιλίκιον του. Θά υπάγω νά ιδώ άν ή Έξοχότης του είμπορή νά σας δεχθώ. Μετ' όλίγον επέστρεψε και παρεκάλεσε τούς δύο ευγενείς νά τον ακολουθήσουν. Τούς ώδήγησεν εις μίαν μεγάλην σκηνήν, επί τής οποίας έκυμάτιζεν ή τρίχρους γαλλική σημαία.

Βελλόν, εκάθητο πρós μικράς τραπέζης, σκεπασμένης με χάρτας και σχέδια, και συνδιεσκεπτότα με τόν έπιτελάρχην του. — Έξηγήσατε νά με ιδήτε, κύριε είπε πρós τόν Ιππότην· λάβατε τήν καλωσύνην νά μου εκθέσετε τόν σκοπόν τής έπισκέψεώς σας, άλλα με πάζν τήν δυνατήν συντομίαν, διότι ει σιγμαι μου είνε πολύτιμοι. — Κύριε Στρατάρχη, απήντησεν ο Σαιν Ροκαντέν, ος παρακαλώ νά με συγχωρήσατε, διότι πρόκειται πρós υπόθεσιν όλως προσωπικής, άλλ' ή όποια δέν άμφεβάλλω ότι θά σας ενδιαφέρει επίσης, διότι πρόκειται νά σωθώ ή ζωή ενός γάλλου στρατιώτου, τήν όποian επίδουλεύονται κακούργοι, σιαχροκερδείς.

— Σας άκούω, κύριε. Ο Ιππότης διηγήθη τότε έν συντόμω δσα τώ είχεν ειπή ο Παπαφίγκος πρós τού Ρογήρου και των τριών κακούργων, οι όποιοι είχαν συνομώση κατά τής περιουσίας του και τής ζωής του. Τό πρόσωπον του Στρατάρχου, ψυχρόν κάπως εις τήν αρχήν, εκώηρευσεν όλίγον κατ' όλίγον, προχωρούσης τής διηγήσεως ταύτης, τήν όποian ήκουσε με πολλήν ευμένειαν, και κατόπιν ήρώτησεν εις τόνον ειλικρινούς ενδιαφέροντος : — Και τί είμπορώ νά κάμω διά νά σας βοηθήσω ; — Δέν ήξεύρω άκόμη νά σας είπω, απήντησεν ο Ιππότης, άλλα χωρίς

άλλο θά λάβωμεν ανάγκην τής συνδρομής σας και τής προστασίας σας, τήν όποian και ήλθα νά σας ζητήσω εκ των προτέρων. — Σας την παραχωρώ, κύριε, πολύ ευχαρίστως. Είμπορείτα νά βασισηθή έπ' έμού. Είμαι πρόθυμος νά κάμω πάν ό,τι μου ζητήσετε, αρκεί μόνον νά μη διακυβεύη τήν ασφάλειαν του στρατού, διά τόν όποion είμαι υπεύθυνος άέναντι του Αυτοκράτορος και άέναντι τής Γαλλίας. Ο Στρατάρχης ήγήθη. — εις σημείον ότι ή άκρόασις είχε τελειώση, — και οι ευγενείς του συμπατριώται τόν άπεχαίρετασαν. (Έπεται συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΔΙΚΙΑΝΕ [Κατά τώ γαλλικόν του Jacques Lemaire]

ΜΗΝΙΑΙΑ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΦΕΒΟΥΑΡΙΟΣ — υπό Δ. Ε. ΓΑΛΑΝΗ

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ — Νά ιδέα μιά φορά ! νά τρυπήσωμε τώ φιλώ καπέλλο του μπαμπά, νά το κάνομε κλέπη και νά βγάλομε βουλευτή τόν Τάκη.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ — Μιά άσπρη ψήφο, παρακαλώ, διά τόν Τάκη· άλλα πρósσε μή τού μαυρίσης· 'ς τώ άσπρο είνε τώ καί, 'ς τώ μαύρο είνε τώ όχι.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΙΤΙ — Κάλπη τώ κάνετε τώ καπέλλο μου, 'ς ; κάλπιδες ! Σταθήτε λοιπόν νά σας δείλω έγώ... τώ άποτέλεσμα των εκλογών . . . Νά ! νά !

ΠΡΟ ΜΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΔΟΣ — Ω ! όλα κεφαλή και έγκέφαλον ούκ έχει !

ΕΝ ΕΠΙΣΟΔΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΧΟΡΟΥ — Τούτ, πήγαίνέ με 'στη μαμμά νά με ξεμυτίση, γιατί δέν ήπώρα μαντήλι.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο μικρός Σωκράτης ήκουσε την μητέρα του να λέγει...

Μεταξύ των προσκεκλημένων ήτο και ο θεός του Σωκράτους...

— Μά 'πέ μου, 'τό Θεό σου, στερνάς είνε ο θεός...

Είς τὸ Σχολεῖον: Ο Διδάσκαλος: — Δὲν ἤξευρετε τί σχῆμα ἔχει ἡ Σελήνη;

Οι Μαθηταί: — Τετράγωνη! Ο Διδάσκαλος: — Ὅχι, αὐτὴ ποῦ ἔχω τὴς καθημερινές...

Οι Μαθηταί: — Στρογγυλή! Ο Διδάσκαλος: — Δὲ, λοιπὸν τί σχῆμα ἔχει ἡ Σελήνη;

Οι Μαθηταί (ἐν χορῷ): — Τὴς καθημερινές τετράγωνη καὶ τὴν Κυριακὴν στρογγυλή!

ΔΥΟ ΒΙΒΛΙΟΔΙΑ

Φίλε κύριε Παπαδόπουλε,

Θεωρήσας εὐχάριστον καθήκον, ὡς συνεργάτης τῆς «Διαπλάσεως»...

Ἐν Γαλιγγῇ. N. I. ΧΑΤΖΙΑΔΑΚΗΣ

Ἰδοὺ ἐν μεταφράσει ἐκ τοῦ Ἀγγλικῷ ἢ ἐπιστολῆς τῆς φιλελληνικωτάτης κυρίας: Glendale

King's Road Cheltenham Σεπτ. 26ῆ 98.

Κίριε,

Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὸ δελτάριόν σας. Ὅ, τι περὶ τῆς «Διαπλάσεως» εἶπον...

(*) Ἴδε Τόμον «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» τοῦ 1898, σελ. 263, σελ. 8'.

κρινεῖς τὸ εὐρίσκειν πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ προοδευτικὸν καὶ εὐχάριστον νὰ συντείνῃ...

Διατελῶ

Εἰδικρινῶς Ὑμετέρᾳ (Ἵποψρ) AGNES MAURO

ΔΙΑΠΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΠΑΙΔΙΑ μου, ὅς εἶπα καὶ τὴν προηγουμένην ἔδωμάδα...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 26 Ἀπριλίου. Ὁ χρόνος τοῦ λύσεως...

143. Δεξιόγραφος.

Ἔνας φθόγγος μουσικῆς. Καὶ μιὰ νῆσος τοῦ Αἰγαίου. Τ' ὄνομα ἀποτελοῦν Ἐνὸς ἀνακτος ἀρχαίου.

146. Στοιχειόγραφος.

Πόνους, φλόγα προτεῖνῶ. Ἄν τυχὸν με ἀποκτήσῃς. Πλὴν δραστικῶ, εὐεργετῶ. Ἐν μου γράμμᾳ ἂν ἀποκλιθῇς.

147. Συλλαβογράφος.

Ἀρχαῖον ἔνδυμα, εἶλε, δὲ ράψω. Κοντὰ σὲ γράμμᾳ ἄρῃον ἐν γράφω.

148. Στοιχειόγραφος Δογοπαικητικός.

Ταχυδρομικῶν χαρτῶν, βῆρος γίνεται ἐν τῷ ἀνα. Ἔνα δέλτα μόνο ἂν βῆγῃ, καὶ ἀνεῖμῃ ἕνα γράμμα.

149. Ἀρχαῖον ἀινίγμα.

Εἰς ὁ πατήρ, καίθε; δὲ δώδεκα, τῶν δ' ἐκάστῳ κοῦραι ἐξήκοντα διένδρα εἶδο; ἔχουσαι; αἱ μὲν λευκαὶ ἔσιν ἰσῆι, αἱ δ' αὐταὶ μέλαιαι...

150 Δικτυωτόν.

Νῆντικατασταθῶσιν οἱ ἀστερι-σμοὶ διὰ γραμμῶν αὐτῶς ὡςτε νάναγιγνώσκωνται καθῆτος καὶ ὀριαντικῶς εἰς ἐκείνην γραμμῇν κατὰ σειρὰν τὰ ἐξῆς: Ἀρχαῖος συγγραφεύς, χωρὰ τῆς Ἀσίας, τύπος παρὰ τὴν θάλασσαν, ἐργαλῆον.

151. Δεξιόγραφία.

Νὰ εὐρεθῇ ἐπιθετόν βαβουῦ ὑπερθετικῷ, τὸ ὁποῖον νὰ περιέχῃ καὶ τὰ ἐπτά φωνήεντα.

152. Ἀπορία.

Ἐχω ἐν ἀρολόγιον, τὸ ὁποῖον κτυπᾷ 43, 830,000 φορές τὸν χρόνον. Τί εἶνε;

153-158 Μεταμορφώσεις διὰ Φωνηεντολίπων.

[Διὰ νὰ λύσῃ τις τὴν ἀτήρησιν ταύτην, πρέπει ἐν πρώτοις νὰ μεταβῇ τὴν μεταμορφώσαν λέξιν εἰς φωνηεντολίπων; καὶ τὸ φωνηεντολίπων τοῦτο νὰ μεταδορροσῇ, κτλ...

- 1.—Ὁ ταῦτης διὰ 3 φωνηεντολίπων μεταμορφώσων νὰ γίνῃ Νάβαρρος. 2.—Ἡ σμαρίς διὰ 5 φωνηεντολίπων μεταμορφώσων νὰ γίνῃ Φάλατρα. 3.—Ὁ βλάξ διὰ 5 φωνηεντολίπων μεταμορφώσων νὰ γίνῃ Ἐξυπνος.

156. Ἀκροσχητὶς Γοιφώδης.

Διὰ τῶν ἐπομένων γοιφωδῶν σχηματίσων πέντε λέξεις, ε' ὀργικὰ τῶν ὁποίων κατὰ σειρὰν νὰ ποτελοῦν τῷμα ἀρχαίου στρατηγού: Κυρῶ ἂν δὲς M: ὁ πανεὶ δὲ;

157. Φωνηεντολίπων.

γ-νθ-ελ-ς-π-π-ρ-μ-σ-ν-ε-ρ-ε-ς-ε-ς-α-ν. Ἐστιά τὸν τοῦ Ἀρχιμαρτυροῦ Θεοσεβαστικίου

158. Ἑλλητοδοῦμψωνον.

σο-σ-εεεεεα σου-αι-εεεεα Ἐστιά τὸν τοῦ Ναυσοῦ-εἰδὸς

159. Γοιφός.

χ [H] ἢ ναι ὡς παρὰ δ: δ: γ ἦ

Ἐστιά τὸν τοῦ Ἀρχιμολογιστάτου